

**Міністерство освіти і науки України
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Кафедра масової та міжнародної комунікації**

**Методичні рекомендації
щодо підготовки та оформлення
кваліфікаційних робіт
на здобуття другого магістерського рівня освіти
(спеціальність 061 Журналістика)**

м. Дніпро–2020

Кирилова О.В. Методичні рекомендації щодо підготовки та оформлення кваліфікаційних робіт на здобуття другого магістерського рівня освіти (спеціальність 061 Журналістика) для студентів денної, заочної та дистанційної форм навчання. Дніпро : ДНУ імені О. Гончара, 2020. 24 с.

Схвалено вченою радою
факультету систем і засобів масової комунікації
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.
Протокол № 3 від 22.10.2020 р.

ПЕРЕДМОВА

Методичні рекомендації щодо підготовки та оформлення кваліфікаційних робіт на здобуття другого магістерського рівня освіти розрахована на студентів спеціальності 061 «Журналістика». Мета викладання навчальної дисципліни полягає у тому, щоб сформувати у студентів систему знань про науково-дослідну роботу.

У завдання курсу входять вироблення системи навиків написання наукового дослідження та його публічного захисту.

ВСТУП

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: специфіка організації наукових досліджень та презентація їхніх результатів

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна викладається після засвоєння усього масиву дисциплін за другим магістерським рівнем освіти.

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Кваліфікаційна робота магістра є основним науковим проєктом, що виконується студентами індивідуально під час їх навчання в університеті. Вона містить науково-обґрунтовані теоретичні або практичні результати, наукові положення, які виносяться автором для публічного захисту.

Мета роботи полягає у систематизації, закріпленні та розширенні теоретичних знань, ознайомленні з методами, які напрацьовані іншими дослідниками в певній галузі, а також у науковому обґрунтуванні результатів власних досліджень. Основне завдання її автора – продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації, уміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання.

Магістерська робота повинна містити принципово новий матеріал, або узагальнення раніше відомих положень з інших наукових позицій або у зовсім іншому аспекті; загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, правомірність використання яких всебічно обґрунтовується у кожному конкретному випадку їх використання. Необхідно наводити вагомий й переконливий докази на користь обраної концепції, всебічно аналізувати і обґрунтовано критикувати протилежні їй точки зору.

1.2 Завдання кваліфікаційної роботи:

- закріпити і поглибити знання, отримані студентами у процесі навчання;
- залучити студентів до самостійної роботи з фаховою літературою;
- сформулювати навички пошуку необхідних джерел і матеріалів;
- набуття студентами досвіду чітко, послідовно і грамотно письмово викладати теоретичні положення;

- розвинути вміння аналізувати, узагальнювати і робити висновки.

Виконання кваліфікаційної роботи є заключним етапом підготовки і має на меті :

- систематизацію, закріплення і поглиблення теоретичних та практичних знань за відповідним напрямом вищої освіти і формування навичок застосування цих знань під час вирішення конкретних наукових і науково-технічних задач;

- розвиток навичок самостійної науково-дослідної роботи і оволодіння методикою теоретичних, експериментальних та науково-практичних досліджень, використаних під час виконання атестаційної роботи;

- набуття досвіду з аналізу отриманих результатів досліджень, формулювання нових висновків і положень, набуття досвіду їх прилюдного захисту.

1.3 Кваліфікаційна робота є важливішим підсумком підготовки, у зв'язку з чим зміст роботи та рівень її захисту враховуються як один з основних критеріїв для оцінки якості реалізації відповідної освітньо-професійної програми.

1.4 За всі відомості, викладені в роботі, порядок використання фактичного матеріалу та іншої інформації під час її написання, обґрунтованість і достовірність висновків та положень, що в ній захищаються, несе відповідальність безпосередньо студент – автор кваліфікаційної роботи.

1.5 Оформлення випускних наукових робіт відповідно до Державного стандарту України є важливим етапом узгодження формальної сторони та змісту наукового дослідження.

Наукову інформацію у кваліфікаційних роботах потрібно викладати у найповнішому вигляді, обов'язково розкриваючи хід та результати дослідження з детальним описом методики дослідження. Повнота наукової інформації повинна відбиватися у деталізованому фактичному матеріалі з обґрунтуваннями, гіпотезами, теоретичними узагальненнями.

При оформленні слід враховувати особливості наукового стилю мови, головною рисою якого є об'єктивність викладу. Необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати наукових досліджень, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології.

Назва кваліфікаційної роботи має бути стислою, конкретною, відповідати спеціальності та суті дослідженої проблеми, вказувати на предмет і мету кваліфікаційного дослідження. Іноді для більшої конкретизації до назви можна додати невеликий (4-6 слів) підзаголовок.

У назві не бажано використовувати ускладнену, узагальнюючу чи псевдонаукову термінологію. Слід також уникати слів «Дослідження...», «Аналіз...», «Вивчення...».

1.6 Ілюстративний матеріал для захисту атестаційної роботи може бути виконаний у вигляді плакатів, креслень і подаватися за допомогою світлопроекційних та комп'ютерних засобів. Зміст ілюстративного матеріалу повинен з достатньою повнотою відображати основні положення, які виносяться на захист.

1.7 Методичні рекомендації, які базуються на ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення» гармонізованому з міжнародним стандартом ISO 5966:1982 «Documentation-Presentation of scientific and technical reports», призначені забезпечити єдині критерії оформлення кваліфікаційних наукових робіт для студентів спеціальності 061 Журналістика Дніпровського національного університету імені О. Гончара.

РОЗДІЛ II. ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

2.1 Кваліфікаційна робота являє собою комплексну наукову роботу, яка виконується студентом самостійно під керівництвом наукового керівника. Робота виконується на базі теоретичних знань і практичних навичок, отриманих студентом протягом усього терміну навчання і самостійної науково-дослідної роботи, пов'язаної з розробкою конкретних теоретичних і науково-виробничих задач прикладного характеру, що визначаються специфікою відповідної спеціальності.

2.2 Робота повинна бути результатом закінченого наукового дослідження, мати внутрішню єдність і свідчити про те, що автор володіє сучасними методами наукових

досліджень і спроможний самостійно вирішувати наукові задачі, які мають теоретичне і практичне значення.

2.3 Зміст кваліфікаційної роботи передбачає:

- формулювання наукової задачі, аналіз стану рішення проблеми за матеріалами вітчизняних і зарубіжних публікацій, обґрунтування цілей дослідження;
- самостійний аналіз методів досліджень, які застосовуються під час вирішення науково-дослідної задачі, або розробку нової методики дослідження;
- науковий аналіз і узагальнення фактичного матеріалу, який використовується у процесі дослідження;

Крім того, дипломне дослідження вимагає отримання нових результатів, що мають теоретичне, прикладне або науково-методичне значення.

Робота на здобуття рівня освіти магістр має пройти апробацію отриманих результатів і висновків у доповідях на наукових конференціях (не нижче факультетського рівня) або підготовлених публікацій в наукових журналах і збірках.

2.4 У процесі підготовки і захисту атестаційної роботи студент повинен продемонструвати:

- здатність творчо мислити;
- уміння проводити системний аналіз відомих підходів і пропонувати нові шляхи розв'язання наукової задачі;
- володіння методами і методиками досліджень, які використовувались у процесі роботи;
- здатність до наукового аналізу отриманих результатів і розробки висновків та положень, уміння аргументовано їх захищати;
- уміння оцінити можливості використання отриманих результатів в науковій та практичній діяльності;
- володіння сучасними інформаційними технологіями здійснення досліджень та оформлення кваліфікаційної роботи.

РОЗДІЛ III. ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

3.1 Кваліфікаційна робота складається зі: вступної та основної частин і додатків.

3.2 **Вступна частина** містить такі структурні елементи: титульний аркуш (оформлюється відповідно до зразку, наведеному у додатку А); завдання на дипломну роботу (оформлення згідно з додатком Б); реферат українською мовою (оформлення згідно з додатком В), резюме англійською мовою (див. додаток Г); зміст.

3.3 **Титульний аркуш.** Титульний аркуш є першою сторінкою роботи і грає роль основного джерела бібліографічної інформації, необхідної для оброблення та пошуку документа.

3.4 **Завдання на кваліфікаційну роботу** являють собою алгоритм дій студента, який підпорядкований теоретичними та практичними завданнями наукової розвідки і регламентований календарними строками.

3.5 **Реферат.** Реферат належить виконувати українською мовою обсягом не більш, як 500 слів, і, бажано, щоб він розміщувався на одній сторінці формату А4.

3.5.1 Реферат має відображати інформацію, подану в атестаційній роботі у такій послідовності:

- відомості про обсяг роботи та кількість її частин, кількість ілюстрацій, таблиць, додатків і бібліографічних найменувань за переліком посилань (усі відомості наводять, включаючи дані додатків);
- об'єкт дослідження;
- мета роботи;
- методи дослідження;
- взаємозв'язок з іншими роботами;
- результати роботи та їх новизна;
- рекомендації щодо використання результатів роботи;
- пропозиції про можливі напрямки розвитку, продовження виконаних досліджень;
- перелік із 5–15 ключових слів (словосполучень), що є найістотнішими для розкриття суті роботи, які друкуються прописними літерами у називному відмінку, у рядок, через кому.

3.5.2 Реферат розміщують за завданнями до кваліфікаційної роботи, починаючи з нової сторінки. Приклад складення реферату наведено в додатку В.

3.6 **Resume** подається англійською мовою. Її обсяг становить 150–200 слів.

3.6.1 В резюме подаються відомості про:

- автора, тему дослідження, обсяг роботи з оглядом кількості рисунків, таблиць, бібліографічних джерел, додатків;
- науковий ступінь та ПШБ наукового керівника;
- об'єкт дослідження;
- мету атестаційної роботи;
- результати наукової розвідки та їх практичне застосування;
- перелік із 5–15 ключових слів (словосполучень).

3.6.2 Резюме розміщують за рефератом, починаючи з нової сторінки (приклад наведено у додатку Г).

3.7 **Зміст.** Зміст, який подається на наступному після анотації аркуші, має включати: перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів (у разі потреби); передмову (у разі потреби); вступ; послідовно перелічені назви всіх розділів, підрозділів, пунктів і підпунктів (якщо вони мають заголовки) суті роботи; висновки; рекомендації; перелік посилань; назви додатків і номери сторінок, які містять початок матеріалу. У змісті можуть бути перелічені номери й назви ілюстрацій та таблиць з зазначенням сторінок, на яких вони розташовані.

3.8 **Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів (за необхідності).** Якщо в роботі вжито специфічну термінологію, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення і таке інше, то їх перелік може бути поданий у вигляді окремого списку.

Перелік треба друкувати двома колонками, в яких зліва за абеткою наводять, наприклад, скорочення, справа – їхнє детальне розшифрування.

Якщо в атестаційній роботі спеціальні терміни, скорочення, символи, позначення і таке інше повторюються менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

3.9 **Вступ**, який розміщується з нової сторінки, має наступні обов'язкові компоненти:

Актуальність проблеми, яка зумовила вибір теми дослідження, коротко викладена історія питання (ступінь вивчення теми) за хронологічним чи концептуальним принципом.

Мета і задачі дослідження: вивчити і науково обґрунтувати...

Гіпотеза дослідження (якщо вона є):...

У відповідності з метою і гіпотезою дослідження ставляться такі **завдання**:

1)...

2)...

3)...

Об'єкт дослідження:...

Предмет дослідження:...

Методи дослідження:

Наукова новизна дослідження полягає у тому...

Практичне значення одержаних результатів.

Логіка дослідження зумовила **структуру** роботи: вступ, ...розділи, висновки, список використаних джерел із...найменувань, ...додатків. Загальний обсяг...сторінок.

3.9.1 Актуальність теми. Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми (наукової задачі) обґрунтовують актуальність та доцільність роботи для розвитку відповідної галузі науки чи виробництва, особливо на користь України.

Висвітлення актуальності не повинно бути багатослівним. Досить кількома реченнями висловити головне – сутність проблеми або наукового завдання.

3.9.2 Мета і завдання дослідження формулюють мету роботи і задачі, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Не слід формулювати мету як «Дослідження...», «Вивчення...», тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету.

Об'єкт дослідження - це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію і обране для вивчення.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта.

Слід пам'ятати, що при визначенні об'єкта потрібно знайти відповідь на запитання: що розглядається? А предмет означає аспект розгляду і дає уявлення про спосіб розгляду об'єкта дослідження, про те, які нові відношення, властивості, аспекти і функції об'єкта розкриваються. Іншими словами, об'єктом виступає те, що досліджується, а предметом – те, що в цьому об'єкті дістає наукове пояснення.

Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага студента, оскільки предмет дослідження визначає тему атестаційної праці, яка визначається на титульному аркуші як її назва.

3.9.3 Методи дослідження. Подають перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої в роботі мети. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а коротко та змістовно визначаючи, що саме досліджувалось тим чи іншим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме цих методів.

3.9.4 Наукова новизна одержаних результатів. Подають коротку анотацію нових наукових положень (рішень), запропонованих здобувачем особисто. Необхідно показати відмінність одержаних результатів від відомих раніше, описати ступінь новизни (вперше одержано, удосконалено, дістало подальший розвиток).

Кожне наукове положення чітко формулюють, відокремлюючи його основну сутність і зосереджуючи особливу увагу на рівні досягнутої при цьому новизни. Сформульоване наукове положення повинно читатися і сприйматися легко і однозначно (без нагромадження дрібних і таких, що затемнюють його сутність деталей та уточнень). У жодному випадку не можна вдаватися до викладу наукового положення у вигляді анотації, коли просто констатують, що в роботі зроблено те й те, а сутності і новизни положення із

написаного виявити неможливо. Подання наукових положень у вигляді анотацій є найбільш розповсюдженою помилкою здобувачів при викладенні загальної характеристики роботи.

До цього пункту не можна включати опис нових прикладних (практичних) результатів, отриманих у вигляді способів, пристроїв, методик, схем, алгоритмів і т.ін. Слід завжди розмежовувати одержані наукові положення і нові прикладні результати, що впливають з теоретичного доробку студента.

Усі наукові положення з урахуванням досягнутого ними рівня новизни є теоретичною основою (фундаментом) вирішеної в роботі наукової задачі або наукової проблеми.

3.9.5 Практичне значення одержаних результатів. У роботі, що має теоретичне значення, треба подати відомості про наукове використання результатів досліджень або рекомендації щодо їх використання, а в розвідці, яка має прикладне значення, – відомості про практичне застосування одержаних результатів або рекомендації щодо їх використання.

Відзначаючи практичну цінність одержаних результатів, необхідно подати інформацію щодо ступеня готовності до використання або масштабів використання.

3.9.6 Публікації (*бажані для робіт на здобуття другого магістерського рівня освіти*). Вказують, у скількох статтях у наукових журналах, збірниках наукових праць, матеріалах і тезах конференцій, авторських свідоцтвах опубліковані результати роботи.

3.9.7 Вступ розташовують починаючи з нового аркушу.

3.10 Основна частина складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. Основному тексту кожного розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку та обґрунтуванням застосованих методів досліджень. В кінці кожного розділу формулюють висновки із стислим викладенням наведених у розділі наукових і практичних результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки від другорядних подробиць.

3.10.1 В методологічному підрозділі студент окреслює основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою. Стисло, критично висвітлюючи роботи попередників, автор повинен назвати ті питання, що залишились невирішеними і, отже, визначити своє місце у розв'язанні проблеми. Бажано закінчити цей блок коротким резюме стосовно необхідності проведення досліджень у даній галузі. Загальний обсяг огляду літератури не повинен перевищувати 10 % обсягу основної частини роботи. Далі, як правило, обґрунтовують вибір напрямку досліджень, наводять методи вирішення задач і їх порівняльні оцінки, розробляють загальну методику проведення досліджень. В теоретичних роботах розкривають методи розрахунків, гіпотези, що розглядають.

3.10.2 У наступних розділах з вичерпною повнотою викладаються результати власних досліджень автора з висвітленням того нового, що він вносить у розробку проблеми. Студент повинен давати оцінку повноти вирішення поставлених задач, оцінку достовірності одержаних результатів (характеристик, параметрів), їх порівняння з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних праць, обґрунтування потреби додаткових досліджень, негативні результати, які обумовлюють необхідність припинення подальших досліджень.

3.10.3 Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

3.10.4 Якщо у тексті необхідно навести повні докази або подробиці дослідження (розроблення), їх розташовують у додатках.

3.10.5 Кожен розділ наукової роботи має закінчуватися **висновками до розділу**, які являють собою узагальнення викладених в основному тексті положень. Ці висновки розташовують безпосередньо після тексту розділу у вигляді наступного підрозділу із заголовком «Висновки до розділу». Їхній обсяг, як правило, становить близько 300–500 слів і на перевищує одного аркуша формату А4. На окрему сторінку висновки до розділу не виносять.

3.10.6 Загальні правила цитування та посилання на використані джерела.

При написанні кваліфікаційної роботи студент повинен посилатися на цитовану літературу, або на ту літературу, звідки взято ідеї, висновки, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Посилатися слід на останні видання публікацій.

Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул з джерела, на яке є посилання.

Посилання в тексті на літературні джерела слід зазначати відповідно до обраного стилю оформлення (детальніше див. п. 4.3).

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити цитати. Науковий етикет потребує точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

д) якщо необхідно виявити ставлення до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання;

е) коли студент (автор роботи), наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, то робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора, а весь текст застереження вміщується у круглі дужки. Варіантами таких застережень є, наприклад: (курсив наш. – *М.Х.*), (підкреслено нами. – *М.Х.*), (розбивка наша. – *М.Х.*).

3.11 Висновки. Загальні висновки є окремим структурним елементом роботи. Їх розташовують безпосередньо після викладення суті дослідження, починаючи з нової сторінки.

3.11.1 Викладають найбільш важливі наукові та практичні результати, одержані в роботі, які повинні містити формулювання розв'язаної наукової проблеми (задачі), її значення для науки і практики. Далі формулюють висновки та рекомендації щодо наукового та практичного використання здобутих результатів.

3.12 Список використаних джерел слід розташовувати в один із таких способів: у порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні робіт), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у хронологічному порядку. Список використаної літератури – елемент бібліографічного апарату, який містить бібліографічні описи використаних джерел і розміщується після висновків.

3.12.1 Список складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи. Зокрема, потрібну інформацію можна одержати із стандарту [ДСТУ](#)

[8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання»](http://aphd.ua/pryklady-oformlennia-bibliografichnoho-opysu-vidpovidno-do-dstu-83022015/). Приклад оформлення джерельної бази можна знайти за посиланням <http://aphd.ua/pryklady-oformlennia-bibliografichnoho-opysu-vidpovidno-do-dstu-83022015/>. У ході складання списку раби користатися відповідним диджитальним інструментарієм.

3.12.2 Список використаної літератури є структурною частиною роботи, тому пишеться з нової сторінки. Покликання в тексті дипломної роботи на відповідне джерело фактичного матеріалу подається в круглих дужках, наприклад: («*Факты*». 2005. 15 февр. С. 4).

3.13 **Додатки.** За необхідності до додатків доцільно включати допоміжний матеріал, який:

- є необхідним для повноти роботи, але включення його до основної частини наукової роботи може змінити впорядковане і логічне уявлення про дослідження.

- не може бути вміщений в основній частині через великий обсяг або способи його відтворення.

У додатки можуть бути включені:

- додаткові ілюстрації або таблиці;

- матеріали, які через великий обсяг, специфіку викладання або форму подання не можуть бути внесені до основної частини (оригінали фотографій, мікрофіші, формули, розрахунки, опис комп'ютерних програм, розроблених у процесі виконання роботи та ін.).

Кожен додаток повинен починатися з нового аркуша і мати заголовок, виконаний великими літерами. У правому верхньому кутку над заголовком великими літерами пишеться відповідно: ДОДАТОК А, ДОДАТОК Б тощо. За наявності великої кількості додатків, їх слід оформлювати як окремий том роботи з власним титульним аркушем (приклад оформлення наведено у Додатку К). Якщо обсяг додатків перевищує половинний обсяг роботи, то їх слід оформлювати як окрему книгу у власній твердій політурці.

Таблиці та ілюстрації можна подавати на аркушах формату А3.

3.14 **Обсяг магістерської роботи** для гуманітарних спеціальностей не повинен перевищувати сторінок друкованого тексту без урахування додатків і списку використаної літератури. Структура роботи та обсяг її окремих частин можуть бути побудовані відповідно до таких рекомендацій:

Вступ – 3 сторінки – 4 % від загального обсягу роботи;

Розділ I – 20 сторінок – 25 %;

Розділ II – 20 сторінок – 25 %;

Розділ III – 20 сторінок – 25 %

Висновки – до 6 сторінок – 8 %;

Список використаних джерел – не обмежується;

Додатки – не обмежуються.

Список використаних джерел складає приблизно 90 найменувань..

У магістерській роботі кількість розділів може бути збільшена, але пропорційний розподіл на теоретичне обґрунтування та практичну апробацію має зберігатися.

РОЗДІЛ IV. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ

4.1 Загальні вимоги

4.1.1 Роботу оформлюють на аркушах формату А4 (210x297 мм). За необхідністю допускається використання аркушів формату А3 (297x420 мм).

4.1.2 Текст виконують машинним (за допомогою комп'ютерної техніки) способом на одному боці аркуша білого паперу.

За машинного способу роботи виконують гарнітурою шрифту Times New Roman (Сур), кегль – 14, колір друку – чорний, міжрядковий інтервал (інтерліньяж) – півтори. Щільність тексту має бути рівномірною (без розріджень та ущільнень).

Допускається окремі частини (титульний лист, додаток) виконувати іншим способом, ніж основна частина.

4.1.3 Текст роботи слід друкувати, додержуючись таких розмірів берегів: верхній і нижній – 20 мм, правий – 10–15 мм, лівий – 30 мм.

4.1.4 Помилки, описки допускається виправляти підчищенням або зафарбовувати білою фарбою й нанесенням на тому ж місці виправленого тексту. Виправлене повинне бути чорного кольору (не більше двох на аркуші).

4.1.5 Прізвища, назви установ, організацій, фірм та інші власні назви у роботі наводять мовою оригіналу. Допускається транслітерувати власні назви і наводити назви організацій у перекладі на мову дослідження, додаючи (при першій згадці) оригінальну назву.

Скорочення слів і словосполучень виконують відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи ([ДСТУ 3582:2013. Інформація та документація. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою](#)).

4.1.6 Структури елементів «РЕФЕРАТ», «Resume», «ЗМІСТ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ» не нумерують, а їх назви правлять за заголовки структурних елементів. Відстань між заголовками та текстом повинна дорівнювати 3 інтервалам. Приклад оформлення основної частини роботи наведено на рис. 1.

4.1.7 Розділи і підрозділи повинні мати заголовки. Пункти і підпункти можуть мати заголовки.

4.1.8 Заголовки структурних елементів роботи і заголовки розділів слід розташовувати посередині рядка і друкувати великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи.

4.1.9 Заголовки підрозділів, пунктів і підпунктів роботи слід починати з абзацного відступу і друкувати маленькими літерами, крім першої великої, не підкреслюючи, без крапки наприкінці.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається а номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу крапку не ставлять, наприклад: «2.3» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. Після номера пункту крапку не ставлять, наприклад: «1.3.2» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка.

Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

4.1.10 Абзацний відступ повинен бути однаковим впродовж усього тексту і дорівнювати 10–15 мм.

4.1.11 Якщо заголовок складається з двох і більше речень, їх розділяють крапкою. Перенесення слів у заголовку розділу не допускається.

4.1.12 Відстань між основами рядків заголовку, а також між двома заголовками приймають такою, як у тексті.

4.1.13 Не допускається розмішувати назву розділу, підрозділу, а також пункту й підпункту в нижній частині сторінки, якщо після неї розміщено тільки один рядок тексту.

4.2 Нумерація сторінок

4.2.1 Сторінки слід нумерувати арабськими цифрами, додержуючись наскрізної нумерації впродовж усього тексту. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

4.2.2 Титульний аркуш і завдання включають до загальної нумерації сторінок. Номер сторінки на титульному аркуші і на сторінках завдання не проставляють.

4.2.3 Ілюстрації й таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок.

4.3 Покликання

4.3.1 Протягом усієї роботи повинні обов'язково робитися посилання на існуючі тексти, друки, праці. Використання запозичених текстів без посилань вважається плагіатом і категорично забороняється у наукових працях.

Список використаних джерел складається студентом відповідно до його вибору одним із таких способів:

- у порядку появи посилань у тексті;
- в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків;
- у хронологічному порядку.

Бібліографічний опис списку використаних джерел може оформлятися за його вибором з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» або стилем APA 7th Ed. (Publication Manual of the American Psychological Association, Seventh Edition).

У разі використання Національного стандарту покликання у тексті подаються у квадратних дужках, де вказується номер джерела у списку та сторінка, звідки взято цитату. Наприклад, [7, с. 25], де 7 – номер позиції джерела у списку, 25 – сторінка.

У разі використання стандарту APA 7th Ed покликання подаються у круглих дужках, де вказується прізвище автора цитованої праці, рік видання праці та номер сторінки. Наприклад: (Петренко, 2019, с. 18), (Петренко, 2019), «у роботі П. Петренка (2019)».

Для коректного оформлення покликань та списку використаних джерел радимо використовувати онлайнві ресурси або диджитальний інструментарій. Наприклад, <https://www.grafiati.com/uk/>, *EndNote* та ін.

4.4. **Ілюстрації** (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти) і таблиці необхідно наводити безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок. Таблицю, рисунок або креслення, розміри якого більше формату А4, враховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях після згадування у тексті або в додатках. Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис.1.2 (другий рисунок першого розділу).

Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в розділі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

4.4.1. Ілюструвати роботу слід, виходячи із певного загального задуму, за ретельно продуманим тематичним планом, що допомагає уникнути ілюстрацій випадкових, пов'язаних із другорядними деталями тексту і запобігти невиправданним пропускам ілюстрацій до найважливіших тем. Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації.

Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. За необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (підрисунковий підпис).

Підпис під ілюстрацією зазвичай має чотири основних елементи:

- найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом «Рис.»;
- порядковий номер ілюстрації, який вказується без знаку номера арабськими цифрами;
- тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст із якомога стислою характеристикою зображеного;
- експлікацію, яка будується так: деталі сюжету позначають цифрами, які виносять у підпис, супроводжуючи їх текстом.

Основними видами ілюстративного матеріалу є: креслення, технічний рисунок, схема, фотографія, діаграма і графік.

Не варто оформлювати посилання на ілюстрації як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається тема, пов'язана з ілюстрацією, і де читачеві треба вказати на неї, розміщують посилання у вигляді виразу в круглих дужках «(рис.3.1)» або зворот типу: «...як це видно з рис. 3.1» або «... як це показано на рис. 3.1».

4.4.2. Таблиці. Слово «Таблиця 2.3» розміщують над назвою таблиці, праворуч. Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву наводять жирним шрифтом.

Текст у таблиці варто друкувати кеглем 12 з одинарним інтервалом.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті, так, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку або з поворотом за стрілкою годинника. Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на наступну сторінку. При перенесенні таблиці на наступну сторінку назву вміщують тільки над її першою частиною.

Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначеннями номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу).

Якщо в розділі є лише одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовж, табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовж. табл.1.2».

4.5 Додатки

4.5.1 Додатки слід оформлювати як продовження роботи на її наступних сторінках, або у вигляді окремої частини, розташовуючи додатки в порядку появи посилань на них у тексті.

4.5.2 Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках, кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований вгорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої повинно бути надруковано слово «Додаток __» і велика літера, що позначає додаток.

4.5.3 Якщо додаток (додатки) оформлюють окремою частиною, такий додаток повинен мати титульний аркуш.

РОЗДІЛ V. СУПРОВОДЖУВАЛЬНІ ДОКУМЕНТИ

5.1 Згідно з [«ПОЛОЖЕННЯМ про атестацію здобувачів вищої освіти та роботу екзаменаційної комісії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара»](#) (редакція від 01.12.2020 р.), до захисту кваліфікаційної роботи до атестації у формі випускної кваліфікаційної роботи (проекту) допускають здобувачів вищої освіти, які успішно завершили теоретичний курс навчання та виконали всі види практичної підготовки, передбачені навчальним планом.

Для забезпечення належного рівня якості випускних кваліфікаційних робіт (проектів) і підготовки здобувачів вищої освіти до їх захисту випускові кафедри проводять перевірку їх змісту на плагіат та організують попередній захист випускних кваліфікаційних робіт. Із цією метою завідувач випускової кафедри призначає відповідального за перевірку із складу працівників кафедри.

5.2. Обов'язковими вимогами щодо подання випускної кваліфікаційної роботи до захисту на засіданні відповідної ЕК є:

- проходження випускною кваліфікаційною роботою процедури **перевірки на плагіат**;
- подання здобувачем вищої освіти остаточного варіанту своєї кваліфікаційної роботи у твердій палітурці підписаного керівником і завідувачем випускової кафедри, секретарю ЕК не пізніше одного дня до **визначеного розкладом початку роботи ЕК**;
- файл з повним змістом роботи має бути подано студентом відповідальній особі випускової кафедри для розміщення на офіційному сайті ФСЗМК.

5.3. Невиконання визначених вимог розцінюється як факт неподання випускної кваліфікаційної роботи до захисту, а здобувач вищої освіти визнається неатестованим

5.2 Попередній захист дипломної роботи відбувається на засіданні кафедри. На попередньому захисті заслуховується інформація наукового керівника про стан виконання завдань, поставлених перед студентом у процесі написання дипломної роботи. Завідуючий кафедрою перевіряє відповідність теми дипломної роботи, ПІБ керівника даним відповідного наказу, знайомиться зі змістом виступу (доповіді) студента, перевіряє комплектність дипломної роботи, наявність і оформлення супровідних документів, відповідність дипломної роботи вимогам методичних вказівок, відповідність змісту основній частині дипломної роботи.

Завідуючий кафедрою або інші викладачі кафедри можуть попросити студента виступити з доповіддю та/або поставити йому питання за змістом дипломної роботи. У разі наявності зауважень, які були висловлені під час попереднього захисту, студент усуває їх у термін, визначений на засіданні кафедри.

За результатами попереднього захисту на кафедрі, який проводиться у встановлені кафедрою терміни (але в будь-якому випадку не пізніше ніж за 1,5 місяця до визначеної дати публічного захисту), якщо робота відповідає всім вимогам, завідувач кафедри приймає рішення про допуск дипломної роботи до захисту, роблячи відповідний запис на титульному аркуші.

Присутність студента на попередньому захисті є обов'язковою. У разі відсутності студента без поважних причин та невідповідності роботи встановленим вимогам, завідувач кафедри може рекомендувати не допустити студента до захисту. Таке рішення затверджується на засіданні кафедри. Результати попереднього захисту оформляються протоколом засідання кафедри.

5.3 Випускна кваліфікаційна робота на момент захисту під час засідання ЕК повинна мати письмовий відгук керівника з характеристикою діяльності випускника в процесі виконання випускної кваліфікаційної роботи та письмову рецензію на випускну кваліфікаційну роботу.

5.3.1 Відгук наукового керівника є обов'язковим документом, що супроводжує атестаційну роботу.

5.3.2 Науковий керівник може висловити зауваження і вказати на недоліки роботи. В останньому реченні він зазначає, якої оцінки, на його думку, заслуговує робота.

5.3.3 Відгук має бути надрукована на бланку відгуку. Підпис наукового керівника має супроводжуватись розшифруванням його прізвища, ім'я, по-батькові, зазначенням місця роботи, посади, наукового ступеня, вченого звання. Зразок відгуку наведено у Додатку Е.

5.3.4 Негативний відгук наукового керівника про неможливість допуску роботи до захисту перед ДЕК не є підставою для недопущення роботи до захисту. В цьому випадку, рішення про допущення/недопущення роботи до захисту приймається завідуючим кафедрою.

5.4 Рецензія на дипломну роботу. Рецензентами можуть бути професори і доценти будь-якої кафедри ФСЗМК, крім тієї, де виконувалась дипломна робота. Рецензент призначається згідно з наказом про затвердження тем дипломних робіт. Після реєстрації робота передається рецензенту співробітниками випускової кафедри.

5.4.1 Рецензент може висловити зауваження і вказати на недоліки дипломної роботи. В останньому реченні рецензент оцінює роботу за національною шкалою оцінювання знань.

5.4.2. Рецензія має бути надрукована на бланку рецензій. Підпис рецензента має супроводжуватись розшифруванням його прізвища, ім'я, по-батькові, зазначенням місця роботи, посади, наукового ступеня, вченого звання.

5.4.3 Не пізніше як за два дні до захисту дипломник зобов'язаний ознайомитися з відзивом і рецензією, проаналізувати їх та підготувати відповіді на зауваження.

5.4.4 Негативна рецензія не є підставою для відмови у допуску роботи до захисту. В цьому випадку, рішення про допущення/недопущення роботи до захисту приймається завідуючим кафедрою.

5.6 До ЕК можуть подаватися й інші матеріали, які характеризують наукову і практичну цінність виконаної випускної кваліфікаційної роботи: копії друкованих статей з теми роботи, документи, що підтверджують практичне застосування роботи, макети, зразки матеріалів, виробів тощо.

РОЗДІЛ VI.

ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

До захисту кваліфікаційної дипломної роботи допускаються студенти, які успішно виконали навчальний план.

На випускових кафедрах факультету систем і засобів масової комунікації складається і затверджується календарний графік захисту атестаційних робіт. Остаточний варіант роботи у твердому переплетінні подається на кафедру не пізніше, ніж за три тижні до захисту. Також на випускові кафедри подається електронний варіант роботи, записаний на флеш-носії або компакт-диску та електронний варіант анотації українською мовою, текст якої відрізняється від тексту, представленого безпосередньо у роботі (зразок тексту надається на випусковій кафедрі). Електронний варіант роботи повинен бути повністю ідентичним за змістом роботи на паперовому носії й оформляється одним файлом у форматі *.doc або *.rtf, де назвою файлу є прізвище автора, подане в транскрипції літерами латинського алфавіту, наприклад, Ivanchuk.doc.

Захист дипломного проекту (дипломної роботи) проводиться на відкритому засіданні ЕК за участю не менше половини її складу за обов'язкової присутності голови комісії. Захист

відбувається публічно українською мовою, повинен носити характер дискусії і проходити в обстановці високої вимогливості, принциповості та дотримання наукової етики. Порядок захисту випускних кваліфікаційних робіт іноземною мовою регламентує відповідне положення Університету

Процедура захисту проводиться у такій послідовності:

- повідомлення секретарем ЕК об'єктивних даних випускника;
- оголошення секретарем ЕК теми роботи;
- повідомлення студентом основних результатів дослідження;
- дискусія (відповіді автора роботи на запитання, виступи членів ЕК щодо матеріалів роботи);
- оголошення відгуку керівника роботи;
- оголошення змісту рецензій, які надані на дипломну роботу;
- відповіді автора роботи на зауваження, висловлені науковим керівником, рецензентом та членами ЕК.

Під час повідомлення основних результатів дослідження (до 15 хв.), студенту рекомендується за допомогою технічних засобів або наочно демонструвати схеми, таблиці, ілюстрації, матеріали з яких виносяться на захист. У дискусії мають право брати участь усі присутні на захисті. Наприкінці автору, за його бажанням, може бути надано заключне слово.

РОЗДІЛ VII. ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

На закритому засіданні ЕК підводяться підсумки захисту і приймається рішення про загальну оцінку написання і захисту дипломної роботи та про присвоєння випускнику відповідного кваліфікаційного рівня. Результати захисту оголошуються у той же день, після підписання в установленому порядку передбаченого процедурою захисту протоколу.

Відповідно до [«ПОЛОЖЕННЯ про атестацію здобувачів вищої освіти та роботу екзаменаційної комісії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара»](#) (редакція від 01.12.2020 р.) оцінювання захисту випускної кваліфікаційної роботи здобувачів вищої освіти відбувається так:

- ЕК виставляє оцінку за 100-бальною шкалою;
- ЕК переводить виставлену оцінку в оцінку шкалі відповідності оцінювання.

Відмінно/Excellent 90-100 – відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою

Добре/Good 82-89 – якість виконання оцінено числом балів, близьким до максимального, робота має дві-три незначні помилки

75-81 – Робота має декілька незначних помилок або одну-дві значні помилки

Задовільно/Satisfactory 64-74 – робота з трьома значними помилками.

60-63 Виконання відповідає мінімальним критеріям, відповідь фрагментарна, непослідовна.

Незадовільно/Fail 0-59 – якість виконання оцінено числом балів, менш мінімального.

ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Факультет систем і засобів масової комунікації

Кафедра масової та міжнародної комунікації

ДИПЛОМНА РОБОТА

магістра

на тему: «Тема роботи відповідно до наказу»

Виконав(ла): студент(ка) групи ЗЖ-19-1м
спеціальність 061 Журналістика,
освітня програма «Медіакомунікації»

Петров В.О.

(прізвище та ініціали)

Керівник _____ канд.наук із соц.ком., доц. Івась М.С.

підпис

наук. ступ., вчене звання (прізвище та ініціали)

Рецензент _____ д-р філол.наук, проф. Шевченко С.Ю.

підпис

наук. ступ., вчене звання (прізвище та ініціали)

Завідувач кафедри масової та міжнародної комунікації

_____ д-р наук. із соц. ком., проф. Бутиріна М. В.

м. Дніпро – 2020 року

ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Факультет систем і засобів масової комунікації / Центр заочної та вечірньої форм навчання

Кафедра масової та міжнародної комунікації

Рівень вищої освіти другий (магістерський)

Спеціальність 061 Журналістика

Освітня програма «Медіакомунікації» / Освітньо-наукова програма

«Журналістика»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри масової та міжнародної комунікації

_____ *Бутиріна М.В.*

« ____ » _____ 20__ р.

**ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРА**

Петрової Тетяни Павлівні

(Прізвище, ім'я, по-батькові студента)

1. Тема роботи «YouTube як простір функціонування спортивного дискурсу»
керівник роботи Івась Мирон Степанович, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри масової та міжнародної комунікації

(Прізвище, ім'я, по-батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по Університету від «15» вересня 2020 року № 145-с.

2. Термін подання роботи 1 грудня 2020 р.

3. Перелік питань, які потрібно розробити _____

- опрацювати масив теоретико-методологічних праць з тематики та проблематики дослідження;

- проаналізувати комунікативні особливості спортивного дискурсу;

- дослідити специфіку формування комунікативного процесу в соціальних мережах, зокрема на платформі YouTube;

- трансплювати результати на спортивні канали YouTube.

4. Дата видачі завдання 15 вересня 2020 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Підготовка проспекту дипломного дослідження	1.10.2020 р.	
2.	Підготовка теоретичної частини роботи	1.11.2020 р.	
3.	Підготовка практичної частини роботи	15.11.2020 р.	
4.	Оформлення роботи	20.11.2020 р.	
5.	Подання роботи на кафедру	01.12.2020 р.	

Студент

(підпис)

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Керівник роботи

(підпис)

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота: 90 с., 74 джерела.

Об'єктом дослідження є спортивний сегмент платформи *YouTube*.

Мета роботи полягає у аналізі провідних спортивних YouTube-каналів задля зрозуміння основних прийомів та можливостей функціонування спортивного дискурсу в межах даної платформи.

Емпіричну базу дослідження склали 12 YouTube-каналів. Україномовний сегмент *YouTube* представлений такими каналами як «FOOTBALL HUB», «Вацко Live», «TaToTake» та «Бомбардир». Серед російськомовних спортивних каналів основу дослідження склали «Картавий Футбол», «Василий Уткин», «Андрей Колесник», «GOALNET», «МЯЧ Production», «Артем Франков» та «КраСава».

Методи дослідження: аналіз; компаративний аналіз; синтез; спостереження; моделювання; історичний метод.

Одержані висновки та їх новизна: у роботі презентовані провідні структурні та лінгвістичні особливості україномовних та російськомовних YouTube-каналів. Наукова розвідка дозволяє скласти уявлення про функціонування спортивного дискурсу всередині платформи *YouTube*.

Результати наукової роботи можуть бути використані професійними блогерами з метою вивчення чи поглибленого аналізу власної професійної діяльності на платформі *YouTube*, а також студентами, викладачами та науковцями при написанні дипломних робіт, дисертацій, наукових статей із тем, дотичних до даної наукової розвідки.

Ключові слова: YouTube; спортивний дискурс; YouTube-канал; блогер; відеохостинг; соціальна мережа; методи дослідження.

RESUME

Implementer: Petrov Ihor, group ZM-19m-1 (the Department of mass and international communications).

Scientific supervisor: Cand. Sc. (Philology) Ivas Myron.

Research issue: "YouTube as a space for the functioning of sports discourse".

Volume: 90 p., bibl. – 74.

The research object: the sports segment of YouTube.

The purpose of the work: to analyze the leading sports YouTube channels to understand the main techniques and possibilities of functioning of sports discourse on this platform.

Results and novelty: the research shows leading structural and linguistic features of Ukrainian-language and Russian-language YouTube channels. Research allows us to get an idea of the functioning of sports discourse within YouTube.

Keywords: YouTube; sports discourse; YouTube channel; blogger; video hosting; social network; research methods.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Коляденко В. Роль інфокомунікативних технологій у формуванні громадянського суспільства. *Людина і політика*. 2002. № 4. С. 52–57.
2. Филь М. С. Социальные сети. Новые технологии управления миром. Москва : Университет Синергия. 2016. 210 с.
3. Вацко Live. Шацьких – чому не вийшло у Хацкевича в Динамо, реп Алієва, Луческу, 2020. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=4luZQmTgfc0> (дата звернення: 20.10.2020).
4. Zn.ua. Заболеваемость коронавирусом в Украине снижается: менее 500 новых случаев за сутки. Зеркало недели | *Дзеркало тижня* | Mirror Weekly. URL: <https://zn.ua/UKRAINE/zabolevaemost-koronavirus-v-ukraine-snizhaetsja-menee-500-novykh-sluchaev-za-sutki.html> (дата звернення: 20.10.2020).
5. Adams T. QAnon and on: why the fight against extremist conspiracies is far from over. *the Guardian*. URL: <https://www.theguardian.com/us-news/2021/jun/20/qanon-conspiracy-theories-pizzagate-infowars-storm-is-upon-us-mike-rothschild> (date of access: 20.10.2020).

КИРИЛОВА О. В.

**Методичні рекомендації
щодо підготовки та оформлення
кваліфікаційних робіт
на здобуття другого магістерського рівня освіти
(спеціальність 061 Журналістика)
для студентів денної, заочної та дистанційної форм навчання**

Підписано до друку Формат 60x84 1/16. Папір офсетний.
Умовн. друк арк. 1,25. Тираж 50 прим. Зам. №